

**"במהלך הסגר נהנית
להסתובב במזרח ירושלים
ולהרגיש כמו עולה רגל
מהמאה ה־19."**

אדי גרלד

מצלם לנשיונל ג'יאוגרפיק
ישראל משנת
2001

אדי גרלד, צלם
דוקומנטרי ועורך
הצילום של המהדורה
הישראלית של נשיונל
ג'יאוגרפיק, סיקר
בין היתר משברים
הומניטריים באפריקה,
את קרבות הכורדים נגד
דאעש בסוריה ועוד. אדי
מלמד תיעוד ותחקיר
בחוג לתקשורת צילומית
במכללה האקדמית
הדסה בירושלים.

אורח החיים שלי כצלם מבוסס על
תנועה מתמדת. אני רגיל לחיים שמי-
תנהלים מנסיעה לנסיעה, ממטוס למ-
טוס, ממשימה למשימה. בזמני החופשי
בין משימות אני תמיד מתעד גם את
הסביבה הקרובה שלי – ירושלים, שבה
אני מתגורר כעת.

N

מגפת הקורונה הפכה את ירושלים
לזירת התרחשות חדשה. מעיר הומה תיירות וניגודים
הפכה ירושלים בימי הסגר לעיר של מדים ירוקים וכי-
חולים. פקחים ושוטרים החליפו את התיירים. חתולים
רעבים הסתובבו בין פחי האשפה הריקים מול הברים
הסגורים. העיסוק בעבודה עיתונאית אפשר לי להסתור-
בב שבועות הראשונים של התפרצות המגפה כמעט
לבד בעיר. במשך היום עוד התרוצצו מעט אנשים בעי-
קר לאורך נתיב הרכבת הקלה שחוצה את העיר, אולם
בלילה היא הייתה רק שלי ושל השוטרים עם הטאבלט
השחור, ואז גיליתי את העיר העתיקה מחדש.

במהלך הסגר נהנית להסתובב בסמטאותיה המתפתת-
לות של מזרח ירושלים ולהרגיש כמו עולה רגל מהמאה
ה־19. הכותל המערבי, כנסיית הקבר ושאר המבנים שאנו
רגילים לראותם מבעד להמולת מבקרים ומתפללים, מת-
גלים במלוא הדרם כשהם ריקים מאדם. אני לא אדם

בצילומים שלי, ודמויות שבדרך כלל פגשתי בעיר ללא
הפסקה החלו למלא את זיכרון המצלמה שלי בעיר הקור-
דש. נדמה שחומות העיר העתיקה שוב חילקו את העיר
לשניים. בעוד המונים שעטו להפגנות בבלפור, דמויות
בודדות בלבד התהלכו בסמטאות של מזרח העיר. רק קי-
לומטר אחד הפריד בין דנדוני הפעמונים המהדהדים של
הכנסיות ובין צופרי האוויר והתופים של המפגינים. הדור-
שיח הווקאלי הזה נדם לאחר חצות, והעיר שוב עטפה את
עצמה בשקט האופייני לה.

כוחות משטרה מפנים מפגינות
במחאה ברחוב בלפור בירושלים.
אדי גרלד מספר כי בתום כל
הפגנה צעירי המפגינים חוסמים
את הרחובות שחוצים את כיכר
פריז, ונוצר ריטואל קבוע בינם
ובין כוחות המשטרה שמנסים
לפנותם. לדבריו, דווקא הבחורות
הצעירות הן המובילות במחאה
האקטיבית. "הלהט שלהן צד את
עיני, והסצנה הזאת נראתה לי
כמו ציור אקספרסיוניסטי".

כשהדלתות נסגרו על המאמינים

נזירים פרנציסקנים מתפללים מול הדלת הסגורה של כנסיית הקבר בעיר העתיקה בירושלים בחודש אפריל, במהלך הסגר הראשון.

“
הכותל המערבי,
כנסיית הקבר
ושאר המבנים
שאנו רגילים
לראותם מבעד
להמולת מבקרים
ומתפללים,
מתגלים במלוא
הדרם כשהם
ריקים מאדם.”
-נד'י גרלד